

Larry's favoriete chocoladetaart

(Larry's Favorite Chocolate Cake)

Serieuze komedie in twee bedrijven

door

KENT R. BROWN

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LARRY'S FAVORIETE CHOCOLADETAART – LARRY'S FAVORITE CHOCOLATE CAKE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KENT R. BROWN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 by KENT R. BROWN
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

SPARKY - Larry's vader, opgewekt, houdt van gezelligheid, laat zijn gedachten nogal eens afdwalen.

DORIS - Larry's moeder, een no-nonsense vrouw die de dingen bij de naam noemt.

LARRY - midden veertig, intelligent maar de ingewikkeldheid en het tempo van het leven is hem te veel geworden.

MICHELLE - Larry's vrouw, vermoedt dat ook zij op een kruispunt in haar leven staat.

KEVIN - hun tienerzoon, pienter maar met alle eigenschappen van een lastige puber.

LORAINE - Larry's "vriendinnetje" op kantoor, een collega die het Larry lastig maakt.

DE BAAS - Larry's ex-werkgever, een verwaande kwast.

REISAGENTE - rasverkoopster, geraffineerd en verleidelijk

MINNAAR - Michelles collega die graag haar minnaar zou willen worden.

Loraine en de Reisagente kunnen als dubbelrol gespeeld worden, evenals De Baas en de Minnaar.

De (dubbel)rollen van REKWISITEUR, NIEUWSLEZER, JEEVES DE BUTLER en DE DOKTER kunnen eventueel gespeeld worden door dames en/of heren die al een andere taak hebben, net wat de regisseur wil.

TIJD: Heden, verleden en Larry's verbeelding

DECOR: Een leunstoel, tafeltje en telefoon zijn de enige permanente attributen op het toneel, dat voor de rest kaal is. Andere attributen, zoals een bed, roeiboot, nog een bed enz. verschijnen later.

GELUIDSEFFECTEN: Scheepstoeters, autoclaxons, het tikken van een klok... maar wees er spaarzaam mee.

LARRY'S FAVORITE CHOCOLATE CAKE
by
KENT R. BROWN

Over de Auteur: **Kent R. Brown** is afgestudeerd in Filmgeschiedenis en -Kritiek aan de Universiteit van Iowa en heeft een graad behaald in Theater en Speech aan de Universiteit van Californië te Santa Barbara. Bovendien schrijft en produceert hij toneelstukken en geeft hij les in acteren en regisseren. Het werk van Kent R. Brown is in heel Canada, Australië en de Verenigde Staten uitgevoerd. Hij schreef onder andere **Valentines and Killer Chili, A Trick of the Light, Hope 'n Mercy, Reduced for Quick Sale, The View from Sunset Towers, The Phoenix Dimension, Dancing the Box Step, Welcome to Four Way: The Town that Time Forgot, Two Beers and a Hook Shot** en **Ciao, Baby!** Verder is hij de samensteller en bewerker van **Scènes en Monologen voor Jonge Acteurs** en **25 in 10: Vijfentwintig Stukken van Tien Minuten**. Zijn werk wordt uitgegeven door Dramatic Publishing Company. Zijn toneelwerken zijn vele malen onderscheiden. Met onder meer de prestigieuze *Drama-Logue Award* en een *Denver Center Theatre US West Theatre Fest Award*. **Larry's Favorite Chocolate Cake** (Larry's Favoriete Chocoladetaart) ontving een *McLaren Comedy Playwriting Festival Award*. Hij heeft veel workshops en cursussen in toneelschrijven en regisseren geleid. Van 1985 tot 1996 was hij hoofd dramaturgie bij het Mt. Sequoyah New Play Retreat te Fayetteville, Arkansas, waar hij geholpen heeft met het tot stand komen van vijftig nieuwe toneelstukken, geschreven door auteurs die uit heel Amerika geselecteerd waren. Hij heeft bij diverse theaterfestivals als (gast)jurylid gediend en heeft meer dan honderd toneelproducties geregisseerd. Samen met zijn vrouw Gayle woont Kent in Fairfield, CT.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zien we SPARKY een symfonie van Beethoven "dirigeren". Hij heeft zich helemaal ingeleefd en als de telefoon rinkelt, hoort hij het niet. Hij gaat gewoon door met "dirigeren", af en toe laat hij een begeleidend "da-da-die-dom" horen. Even later komt Doris met een koffer op uit de "gang". Ze loopt naar de "voordeur" en zet de koffer daar neer)

DORIS: SPARKY! De telefoon! Pak de telefoon, lieverd! Ik heb mijn handen al vol. *(af naar "keuken")*

SPARKY: *(hoort de telefoon maar is nog steeds in de muziek verdiept. Roept naar achter het toneel)* Doris, de telefoon gaat. Ik pak hem wel. *(maar blijft met de muziek bezig)*

DORIS: *(komt met een schort voor op uit de "keuken" en loopt naar de "gang")* SPARKY! Neem die rottelefoon op. Ik heb maar twee handen! Jij mag ook wel wat doen, lieverd, ik ben met het eten bezig. *(af naar de "gang")*

SPARKY: *(neemt telefoon op)* Hallo, met wie? *(zijn aandacht blijft bij de muziek)* Schiet een beetje op, wil je. Het eten is bijna klaar en ik heb Beethoven hier bij de strot! Ta-da! Da-da-dom-dom-domdom-die-dom! *(Doris komt met een andere koffer en twee schoudertassen op uit de "gang". Ze zet alles bij de "voordeur")*

DORIS: Is dat de reisagente, SPARKY? Zijn er problemen? Is alles in orde?

SPARKY: *(in de telefoon)* Is alles in orde? Wat? Praat eens wat luider. *(tegen Doris)* Ik denk niet dat alles in orde is.

DORIS: Wat bedoel je dat niet alles in orde is? Geef mij die telefoon! *(Doris pakt de telefoon van SPARKY)* Wat zijn er voor problemen? We betalen geen fortuin voor problemen. We betalen voor de reis van ons leven! We zijn er helemaal klaar voor. Maar als jij privé-problemen hebt en je hart wilt uitstorten, kom dan even hierheen. Als je dan samen met SPARKY aan de kippensoep zit, kun je ons er alles over vertellen. We kunnen heel goed luisteren. Je moet de Jacksonstreet nemen en dan de afslag I-64 Noord nemen, je weet vast wel waar dat is, en dan... *(als Doris aanwijzingen begint te geven en SPARKY doorgaat met "dirigeren", komt Larry op. Hij heeft twee koffers bij zich, een rugzak met een schepje, poncho, oude baseballhandschoen en kampeerkookgerei er aan vastgebonden, en een aktetas. Het totale effect is ietwat surrealistisch. Doris praat nog steeds gewoon door)... links af bij de die supermarkt met die grote kaboutermutsen voor het raam.*

SPARKY: Dan rechtsaf bij de Texaco pomp.

DORIS: Dan rechtsaf bij de Texaco pomp, links af bij die doe-het-zelfzaak...

LARRY: Mam? Pap?

DORIS: ...en weer linksaf bij het Bingopaleis. Oeps, wacht even! SPARKY, moet je drie stoplichten na McDonald's of vier? (*SPARKY houdt drie vingers op*) Drie! Ik weet het weer. We zijn op de goede weg. Drie stoplichten... (*Larry zet zijn bagage neer en gaat af*) ... en zorg dat de begraafplaats aan je rechterkant en het autokerkhof aan je linkerkant blijft. Goed. Een halve mijl voorbij het uithangbord van de Groene Papagaai zie je een oude blauwe Oldsmobile 88 op blokken staan. (*Larry komt op met meer bagage, inclusief een driewielertje*) En dan ben je er. Paradijslaan 67. Een hoekhuis. We wachten op je. (*Doris legt de hoorn op de haak en gaat op weg naar de "keuken"*) Knap je even op, SPARKY, we krijgen iemand te eten straks. Daarna pakken we de rest in, maken een adreslijstje voor het ansichtenkaarten versturen en dan gaan we! (*ziet Larry, helemaal omringd door zijn bagage. SPARKY gaat door met "dirigeren"*)

LARRY: Hoi, Mam!

DORIS: Larry?

LARRY: Hoi!

DORIS: SPARKY? SPARKY! (*Doris' bevelende toon maakt dat de muziek stopt. SPARKY zingt of neuriet nog even door, voordat hij zich realiseert dat er geen muziek meer is*)

SPARKY: Wat is er gebeurd met de —

DORIS: 't Is Larry.

SPARKY: Larry? Nee, lief. 't Is Beethoven.

DORIS: 't Is Larry. Hij is hier.

SPARKY: Waar?

DORIS: (*wijst naar Larry*) Daar!

SPARKY: (*ziet Larry. Ook hij is zichtbaar verbaasd. SPARKY en Doris wisselen een blik met elkaar*) Jongen? Ben jij dat?

LARRY: Hoi, Pap. Die oude Oldsmobile 88 was me d'r eentje, hè? Ik zal er morgenochtend aan gaan werken. Een beetje eerlijk zweet en ik krijg hem weer zo goed als nieuw.

DORIS: Sjonge, wat een verrassing. We verwachtten de —

LARRY: Ja, hè, ik ook. Een grote verrassing, dat mag je wel zeggen.

SPARKY: Ben je het echt, jongen?

LARRY: Nou en of, Pap.

DORIS: 't Is Larry, Pappie.

LARRY: Ik heb wat spullen meegenomen.

SPARKY: (*kijkt achter Larry om te zien of er nog iemand anders is*)
Waar is, eh, je...

LARRY: Michelle?

DORIS: Michelle, ja, Michelle. Is ze bij —

LARRY: Eh, nee, ze kon niet weg.

SPARKY: Dat is jammer.

DORIS: We zien haar haast nooit.

LARRY: Ja, nou ja, ze heeft het erg druk.

SPARKY: Enne... hoe heet hij, waar is eh...

DORIS: Kevin.

SPARKY: Natuurlijk, Kevin. Was het eventjes kwijt.

LARRY: Eh, nee. Kevin is thuis, hij ook. Bij Michelle. Michelle en Kevin zijn allebei thuis.

DORIS: O. Allebei thuis. Ik snap het.

SPARKY: Allebei thuis, hè?

DORIS: Maar jij bent hier. Met je koffers en je kampeerspullen.

LARRY: Ja, dat lijkt erop. *(er heerst een wat ongemakkelijke stilte)*

DORIS: Wat is er aan de hand, Larry. Een moeder **weet** het als haar kind in de narigheid zit.

SPARKY: *(op een "je kunt ons alles vertellen, zoon" toon)* Een vader weet dat ook, Larry, maar niet zo goed als een moeder... dus, vertel op.

LARRY: Eh, nou ja, Mam, je hebt gelijk. Kijk, eh... dit is... Ik wil wedden dat het nogal eigenaardig overkomt. Ik weet niet goed hoe ik het zeggen moet.

SPARKY: Ga door, jongen. Gewoon je mond open doen en laat het er maar uit komen. Wij kunnen er wel tegen, hè, Moeder?

DORIS: *(tikkeltje behoedzaam)* Dat hangt er van af.

LARRY: Ik ben thuis gekomen.

SPARKY: Is dat het? Is dat alles? Je bent thuis gekomen?

LARRY: Ja.

SPARKY: Nou, was dat nu zo moeilijk, jongen? Larry is thuis gekomen, Moeder.

DORIS: Dat hoorde ik.

LARRY: Ik ben terug.

SPARKY: *(begrijpt de gevolgen van wat Larry zegt nog niet)* Moeder, Larry is terug! Dat is toch fantastisch.

DORIS: Terug? Wat bedoel je precies... terug?

LARRY: Terug. Gewoon... thuis gekomen... Weer terug.

DORIS: Weer terug? Bedoel je... weer wonen.

LARRY: Ja. Weer wonen.

SPARKY: Waar weer wonen, jongen?

LARRY: Hier. In dit huis. Bij jou en Mam. Weer thuis.

SPARKY: Weer thuis? Bedoel je dat je weer thuis komt wonen?

DORIS: Nu? Hier?

SPARKY: Vanavond?

LARRY: Hier ben ik! Terug.

DORIS: *(toegeeflijk maar voorzichtig)* Voor hoe lang ben je weer terug?

LARRY: Dat weet ik nog niet. Voor een tijdje. Op bezoek.

DORIS: Een kort bezoek? Dan weer terug naar—

SPARKY: Michelle en Kevin! *(steekt duim op naar Doris)*

LARRY: Nou ja, misschien geen kort bezoek.

DORIS: Geen kort bezoek.

LARRY: Nee.

DORIS: Langer dan een kort bezoek? *(Larry knikt en glimlacht)*

SPARKY: O, o.

LARRY: *(kijkt de kamer rond)* O, het voelt zo goed om weer thuis te zijn. Al die herinneringen aan vroeger. Toen het leven nog simpel was. Geen zorgen. Geen problemen. Gewoon de vuilnis buiten zetten en voor tinnen thuis zijn. Een gevoel van warmte en veiligheid. Ik ben te lang weggeweest. Mam! Pap! *(Larry loopt met de armen wijd op Doris en SPARKY af. Die wisselen een blik van "denk je dat hij hier echt weer komt wonen?". Als Larry dichterbij komt gaat SPARKY snel achter de stoel staan. Larry gaat dan naar Doris, die ook achteruit deinst. De "achtervolging" gaat steeds sneller, maar niemand omhelst een ander echt. Men zou moeten proberen dit goed uit te spelen. Bij voorbeeld door een aantal keren tegelijkertijd stokstijf te blijven staan en dan weer verder te gaan. Of door alles in slow motion te doen, begeleid door passende muziek. Als de achtervolging eindigt, houden ze alle drie de adem in)*

SPARKY: Wauw! Dat was een leuk spel, hè, grote knul van me?

LARRY: Nou en of, Pa. Enig. Net cowboys en indianen. *(langzaam steekt hij zijn hand uit. SPARKY schudt die. Dan stapt Larry naar voren en omhelst zijn vader)* Pa! O, Papa. *(daarna gaat Larry naar Doris en omhelst haar)* Mam! Wat zie je er fantastisch uit!

DORIS: *(tijdens de omhelzing)* Ben je aangekomen?

LARRY: Een beetje, denk ik, ja. Al die stress. Overwerken.

DORIS: Je ziet er moe uit.

LARRY: Ja, een beetje. Deadlines. Verkeer. Belastingen. De gewone dingen.

SPARKY: Je moet goed voor jezelf zorgen, jongen. Ik kan niet meer voor mezelf zorgen, daarom staat Moeder nu in de achterhoede.

DORIS: Ik moet mijn investering nu eenmaal beschermen. *(Doris en SPARKY kijken naar de spullen die Larry meegenomen heeft)*

SPARKY: Wat heb je allemaal meegenomen, jongen? Is dit een driewielertje?

LARRY: Ja, dat is Kevins oude driewieler.

DORIS: Waar heb je die driewieler voor nodig? Ik dacht dat je een auto had.

LARRY: Ik dacht dat ik dan weer kon voelen hoe het was om een klein kind te zijn.

DORIS: Waarom? Je bent nu een groot mens.

LARRY: Dat weet ik wel, Mam. Maar het is helemaal niet leuk om een groot mens te zijn.

DORIS: Wie zei er dan van wel?

LARRY: Nou ja, ik dacht gewoon een stapje terug te doen, even op adem komen.

DORIS: Heb je ook problemen met ademen?

LARRY: Nee, Mam. Dat is een uitdrukking. Ik bedoel—

SPARKY: *(tilt een van de koffers op)* Deze koffers barsten uit hun naden, jongen.

DORIS: SPARKY, denk om je rug!

LARRY: Daar zitten de Goede Boeken in, Pa.

SPARKY: *(tilt een andere koffer op)* De goede en zware boeken zal je bedoelen. Ze kunnen niet goed zijn als niet zwaar zijn, hè, jongen?

LARRY: Dat klopt, Pa.

DORIS: En die kampeerspullen?

SPARKY: Larry gaat de Mount Everest beklimmen, Moeder.

LARRY: Eigenlijk wou ik in de achtertuin gaan kamperen, Pap, net zoals we dat vroeger deden. Weet je nog, alleen wij met zijn tweetjes. Marshmallows smelten. Naar de sterren kijken. Goede boeken lezen. Over seks praten.

DORIS: *(tegen SPARKY)* Had je dat nog niet gedaan, met Larry over seks praten?

SPARKY: Volgens mij heb ik daar vast wel eens iets over gezegd, lief.

LARRY: Kijk, ik heb alleen maar wat rust nodig. Wat ontspanning. Wat nadenken. Melk drinken en koekjes eten. Hier en daar een balletje opgooien.

SPARKY: Ik ben een beetje te oud om die nog te vangen, jongen, maar ik wil het wel proberen.

DORIS: Ik denk niet dat hij baseball bedoelt, SPARKY.

LARRY: Ik weet dat ik jullie nogal verrast heb door zomaar binnen te vallen.

SPARKY: Daar kon je wel eens gelijk in hebben, jongen.

LARRY: Maar van 't een kwam 't ander, een soort sneeuwbaaleffect... mijn baan... en Michelle, Kevin. Opeens leek alles wel in duigen te vallen.

SPARKY: Nou, dan moet je ze oprapen, jongen, en weer in mekaar

zetten.

LARRY: Het werd me te veel. Ik voel me gebroken, niet meer betrokken. Ik kan me niet meer concentreren. Ik moet weer eens met jullie praten.

SPARKY: Daar heb je telefoons voor, jongen. Dat weet iedereen, Neem de hoorn op, praat en hang weer op.

LARRY: Dat weet ik, Pa, maar ik denk dat bellen deze keer niet helpt. Ik begin me wanhopig te voelen en de telefoon is zo—

SPARKY: De laatste keer dat we belden hadden we toch een goed gesprek, nietwaar, Moeder?

LARRY: Eigenlijk gaat het niet zo goed tussen Michelle en mij en—

DORIS: *(praat er doorheen)* O ja? Waar was ik dan?

LARRY: *(praat er doorheen)* Kijk, Pa, ik zit in grote moeilijkheden op mijn werk en ik denk niet dat Kevin-

SPARKY: Het was bij de zesde inning van de World Series, Moeder, weet je nog?

DORIS: Ik was in de keuken!

SPARKY: *(praat er doorheen)* Alle honken waren bezet.

LARRY: *(probeert hun aandacht te vangen)* Ik denk niet dat mijn normen en waarden nog gelden. Ik weet niet of het wel goed—

SPARKY: *(gaat naar de telefoon en kiest een nummer)* En ik zei tegen je moeder: "Ik vraag me af of Larry er ook naar kijkt."

DORIS: En ik zei... Ach hemel! Je eten. Niet zonder mij beginnen. Ik ben zo terug. *(af naar "keuken". Achter het toneel gaat de telefoon)*

LARRY: Mam, wil je alsjeblieft hier blijven en naar me luisteren. *(het begint Larry te veel te worden)* Ik kwam hierheen voor wat antwoorden. Kunnen we nu praten?

SPARKY: *(roept naar Doris achter het toneel)* De telefoon gaat, Moeder!

LARRY: Pap, hier sta ik. Kijk. Recht tegenover je. Zie je me? Kunnen we nu... ach, shit! *(Er rolt een telefoon het toneel op. Gefrustreerd loopt Larry er heen en neemt de hoorn op)* Hallo!

SPARKY: Hè, hè, daar ben je, grote jongen!

LARRY: Pap? Hoi, Pa. *(Doris komt op met een grote soeplepel in haar hand)*

DORIS: Hoe is het met hem? Eet hij goed?

LARRY: Alles oké, Pa?

SPARKY: *(tegen Doris)* Hij vraagt of alles oké is.

DORIS: Zeg maar dat we nog steeds leven.

SPARKY: Je moeder zegt dat we nog steeds leven, jongen. Dat is goed om te weten, hè?

MICHELLE: *(achter het toneel)* Larry, wie is dat? Larry—

DORIS: Laat mij even met hem praten. Jij pikt de telefoon altijd zelf in.

SPARKY: Je moeder wil met je— (*Michelle komt op met haar jas over de arm*)

MICHELLE: We moeten nu gaan, Larry. Ik moet op mijn werk zijn over—

LARRY: (*spreekt door Michelle heen als Doris naar de telefoon reikt. SPARKY en Doris willen beiden de hoorn vasthouden*) 't Is Pa. Hij wil weten of het goed met ons gaat.

DORIS: Larry, met je moeder.

LARRY: Hoi, Mam. Alles in orde hier. Luister, kan ik jullie morgen terugbellen?

SPARKY: (*schreeuwt over Doris' schouder*) Kijk je naar het baseball, jongen?

MICHELLE: (*er doorheen*) Schiet nu op, Larry. We moeten niet weer te laat komen.

LARRY: Zei Pa iets, Mam?

DORIS: Hij wil weten of—

MICHELLE: Toe nou, Larry!

LARRY: We komen heus niet te laat, Michelle.

SPARKY: (*er doorheen*) Wat zei hij?

DORIS: (*heeft de hoorn nu goed te pakken*) Je klinkt een beetje... het gaat toch wel goed met je?

LARRY: Ja, nou, we hebben een beetje haast en—

DORIS: Papa heeft zijn prostaat laten nakijken. Het was goed, maar we bekijken het nog.

SPARKY: Je moeder bedoelt niet dat we er echt naar kijken, jongen.

MICHELLE: Larry, ik heb ook mijn verplichtingen!

DORIS: En zijn gehoor wordt wat minder.

LARRY: (*tegen Michelle*) Nog eventjes, ja? Mam zegt dat Pa's—

MICHELLE: (*er doorheen*) Jij wilt toch ook dat dit lukt? Ik dacht dat jij—

SPARKY: (*klemt de hoorn dicht tegen zijn oor. Doris houdt de hoorn nog steeds vast*) Ik hoor je niet zo goed, jongen. Je moeder heeft de telefoonrekening niet betaald.

DORIS: Wel waar! Die heb ik wel betaald!

MICHELLE: Je vond het goed. Je zei dat je er zou zijn en—

LARRY: (*gefrustreerd tegen Michelle*) Ik heb ze al een heel tijd niet gesproken. Alsjeblieft!

SPARKY: Dat weet ik, jongen. Waar wou je het over hebben?

LARRY: Eh... nou ja, jullie belden ons, Pa.

SPARKY: Is dat zo?

MICHELLE: Ga je het ze vertellen?

LARRY: Niet over de telefoon.

DORIS: Wanneer kom je weer eens op bezoek, Larry? Het is al een hele tijd geleden dat je-

MICHELLE: Dan moet je nu de hoorn er op leggen. Als je de boel wilt herstellen, zul je er voor moeten werken. Het was jouw— *(draait zich om en wil af gaan)*

LARRY: Ik moet nu gaan, Pap, het spijt me. *(Michelle blijft staan en wacht op Larry)*

SPARKY: Och, het is beter te gaan dan niet te gaan. Je moeder en ik gaan ook, reken maar!

DORIS: We houden van je, jongen. Kom nog eens langs voordat we dood en begraven zijn! *(af naar de "keuken")*

LARRY: Sorry, Pa. Het is alleen maar dat juist nu... alles goed met Mam en jou? Je bent toch niet ziek, hè? De remmen werken goed? Je moet de banden verwisselen zoals je het mij geleerd hebt - dat is belangrijk. De druk verdelen, weet je nog? Ik hou van je. Ik bel je nog. *(Larry legt de hoorn neer. Michelle kijkt even naar Larry, draait zich om en gaat af. De telefoon rolt het toneel weer af. Larry keert terug naar de "huiskamer")*

SPARKY: *(legt de hoorn neer)* Nou, dat was toch een goed gesprek, vind je niet? Wanneer was dat ook alweer.

LARRY: Vier jaar geleden, geloof ik, Pa.

SPARKY: Vier jaar! Nou, nou. Wat vliegt de tijd. Ach ja, we leven in de tijd van de communicatie, jongen. Op het scherp van de snede. Wij snijden enveloppen open, geloof ik. Iets met enveloppen.

LARRY: Alsjeblieft, Pap, luister. Ik weet dat ik niet vaak op bezoek geweest ben. Dat spijt me. Ik heb het hartstikke druk gehad met mijn werk. Twee promoties gehad afgelopen jaar, maar op de een of andere manier lukte het niet om-

SPARKY: Goed gedaan, jongen! *(roept naar achter het toneel)* Moeder, Larry is nu eigenaar van de zaak.

LARRY: Nee, Pa. Ik ben regionaal manager. Niet de eigenaar.

SPARKY: *(roept naar achter het toneel)* Larry is de zaak kwijtgeraakt, Moeder.

LARRY: Pap, het werk lijkt al mijn tijd op te slokken. Ik heb zelfs geen tijd voor... Michelle en... we hebben wat problemen. We zijn in therapie geweest.

SPARKY: Therapie?

LARRY: Ja. Ik weet nog niet of het werkt.

SPARKY: Wat voor therapie, jongen? Je lijkt mij normaal genoeg.

LARRY: Huwelijkstherapie, Pa.

SPARKY: O, huwelijkstherapie. Mag ik je dan een goede raad geven, jongen?

LARRY: Ja, Pa, daarom ben ik naar huis gekomen.

SPARKY: Zeg tegen haar dat je van haar houdt en geef haar een zoen voor het slapen gaan. Dat werkt altijd. Je houdt toch van haar?

LARRY: Jawel. Ik hou heel veel van Michelle, 't is alleen maar dat—

SPARKY: Heb je naast de pot gepiest, jongen?

LARRY: Pap?

SPARKY: Het leven is vol kleine verleidingen, jongen. Grote, als je geluk hebt.

LARRY: Ik denk dat ik u niet helemaal volg, Pa. (*Lorraine komt op, alleen zichtbaar voor Larry*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto